

[Ministeren for handel, industri og søfart.] er noget galt, for det er klart, at når vi får disse utallige ansøgninger, når der er så store økonomiske interesser knyttet til at få vogn, så vil for det første ansøgningernes store antal medføre, at nogle måske får bil, som ikke burde have haft det, medens andre hellere skulle have haft det, det vil jeg ikke benægte, og for det andet kan vi ikke være sikre på, trods de foranstaltninger vi har truffet, at alle de oplysninger, vi får, er korrekte. Der er folk, der fremsætter forkerte oplysninger i håb om, at det går nok, og desværre går det undertiden.

Jeg vil slutte denne besvarelse af det ærede medlems spørgsmål med at sige, at vi netop i disse dage forbereder i rigsdagens vareforsyningsudvalg at gennemgå hele sagen, idet det er tanken, at formanden for automobilfordelingsnævnet, direktør Jernert, skulle komme op i rigsdagens vareforsyningsudvalg, for at vi der skulle gennemdrøfte sagen, og det er ganske klart, at kan der under denne behandling komme tanker og ideer frem om en anden fremgangsmåde, der kan gøre det hele bedre, end det er i øjeblikket, så vil jeg acceptere sådanne tanker med den største glæde.

Peder Jakobsen: Jeg vil gerne stille det spørgsmål til den højtærede handelsminister, om det ikke var muligt, at han også talte med de motorsagkyndige. For mig at se kan det ikke være rigtigt, at en mand, som virkelig har brug for en vogn, får den kasseret, hvorefter denne bil, lige så såre manden har fået indkøbstilladelse til en ny vogn, bliver solgt for 12 000 kr. Det ligger der eksempler på. Så må det svipse et eller andet sted. Jeg mener, at med den tildelingsform, man har, burde det henstilles til de motorsagkyndige, at det ikke må svipse, som det gør i sådanne tilfælde, for vognen er faktisk ikke kassabel. Jeg kan ikke tro, at der findes folk, der er så skøre, så interesseret i at komme til at køre bil, at de vil give 12 000 kr. for at køre i et karosseri, der er så dårligt, at det ikke kan bruges.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg vil bede det ærede medlem om at give mig de omtalte eksempler, for jeg vil gerne have lejlighed til at under-

søge de sager nærmere. Hvis der er sket noget galt, hvis der er begået ting, der ikke bør begås, er der jo mulighed for at sætte ind overfor det. For det andet vil jeg gerne sige, at det måske ikke var nogen dårlig tanke, om vi — jeg vil tro, det kan ske gennem justitsministeriet — kunne få anlagt ensartede og måske skærpede retningslinier for, i hvilke tilfælde de motorsagkyndige kan kassere en vogn. Det vil jeg meget gerne tage op.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Karl Olsen* til justitsministeren.

Kan ministeren overfor tinget redegøre for årsagerne til, at den såkaldte Ry-sag endnu ikke er kommet til behandling i retten?

Karl Olsen: Det triste kapitel i Danmarks efterkrigstid, der hed de tyske flygtninge, er forlængst afviklet, og vi har lov at sige afviklet på en for landet ærefuld måde. Det lykkedes dengang dansk administration under den nuværende arbejds- og boligministers ledelse på en human måde at få anbragt ca. 200 000 flygtninge og siden ligeledes på en human måde at få dem transporteret tilbage til deres hjemland. Den administration, der dengang skulle skabes, og som blev skabt, blev skabt på meget kort tid, men følgen var, at der blandt de folk, der blev ansat, var folk, som viste sig ikke at være stillingen voksne, ikke at magte stillingen, og enkelte begik ligefrem strafbare handlinger. Der har derfor verseret en række sager ved vore domstole mod personer, der var knyttet til flygtningeadministrationen, men disse sager er forlængst alle afgjort. Tilbage står mig bekendt nu kun een sag, den sag jeg i dag tillader mig at stille et spørgsmål om, den såkaldte Ry-sag. Sagen kom op i sommeren 1947. Lejrlederen blev suspenderet i november samme år og senere fængslet under undersøgelsen, men endnu i april 1950 er sagen ikke bragt for retten. Det er min overbevisning, at det vil være sundt for tilliden til vor retspleje, om denne sag nu hurtigst muligt fandt sin afgørelse. Det er efter min opfattelse uheldigt, at et lokalt Horsensblad mandag den 20. marts kan skrive — jeg tillader mig at citere —